

Arrest

nr. 186 166 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 24 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Soedanese nationaliteit en werd geboren op 1 januari 1993 in Kosti. In 2009 verliet u Soedan en ging u via Syrië naar Libanon waar u zes maanden werkte. U werd dan opgepakt in Libanon omdat u niet over geldige verblijfspapieren beschikte en u bracht anderhalf jaar in de gevangenis door waarna u naar Soedan gerepatriëerd werd. Toen u terug in Soedan was brak er een conflict uit tussen leden van uw familie en leden van de Hassaniya stam. Uw neef M. kocht een stuk land dat te koop aangeboden werd door een vriend van hem die tot de Hassaniya stam behoort.

De broers van de man die het land verkocht had aan uw neef zeiden aan uw neef dat het land van hen was en uw neef kon geen documenten voorleggen die aantoonde dat hij het land gekocht had van hun broer omdat die verdwenen was met het geld zonder een contract aan uw neef te geven. Er brak toen

een gevecht uit waarbij uw neef werd geslagen en zijn dochter kwam dit vertellen in het dorp tegen uw familie. Uw nonkel en andere personen gingen naar uw neef waarna er een gevecht uitbrak met de mensen die uw neef geslagen hadden. Vier personen van de Hassaniya stam kwamen hierbij om als ook drie mensen van uw stam, de Al Majalin. De politie kwam daarna tussen en die zeiden dat ze de persoon gingen zoeken die het land verkocht had omdat hij voor het probleem gezorgd had. Deze persoon verdween echter en er is tot heden geen nieuws van hem. Ongeveer een jaar later werd u, in uw dorp Al Bala Almajalin uitgenodigd op de trouw van een vriend van u die ook in uw dorp woont. Uw vriend trouwde met een vrouw van de Hassaniya stam en toen u zich in Elegia, het dorp van de vrouw van uw man bevond, om haar te begeleiden naar het huis van uw vriend werd u bedreigd door leden van de Hassaniya stam. U ging daarna terug naar uw dorp waar u voetbal speelde en tijdens het voetbalspel werd u aangevallen door de personen die u eerder bedreigd hadden in Elegia. Ze sloegen u en staken u met een mes waarna u het bewustzijn verloor en door een neef, die met u voetbal aan het spelen was, werd weggedragen naar een medisch centrum in uw dorp waar u verzorgd werd. U bleef daarna nog drie dagen thuis en vertrok daarna naar Umdurman waar u twee dagen bleef en er dan, in januari 2013, vertrok naar Libië. Na 9 dagen kwam u aan in Benghazi waar u zes maanden bleef en daarna ging u naar Al Muraj waar u een jaar bleef waarna u naar Tripoli ging. In Tripoli werd u na een maand daar opgepakt en in een gevangenis in Garaboli opgesloten. Na een jaar in de gevangenis slaagde u erin te ontsnappen waarna u in een boot naar Italië reisde. U reisde dan via Frankrijk naar België waar u asiel aanvraagde op 18 januari 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde bij DVZ dat u in 2009 via Syrië naar Libanon ging om er te gaan werken en dat u daar na zes maanden werken opgepakt werd en gedurende anderhalf jaar opgesloten wegens illegaal verblijf daar. U zei verder bij DVZ dat u dan gedwongen gerepatrieerd werd naar Soedan waar u bij aankomst in de stad Kosti vaststelde dat uw familie verhuisd was naar de stad Kosti wegens een vete over gronden met de Al Hassania stam. U zei bij DVZ ook dat u op een dag in januari 2013 naar het huwelijksfeest van uw vriend ging waar u aangevallen werd door leden van de Hassania stam (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS).

Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat uw familie naar Al Balla Almajalin verhuisde in 2014, zo'n twee jaar geleden (zie gehoorverslag CGVS p.4). Toen u erop gewezen werd dat u bij DVZ verklaard had dat u in Al Balla Almajalin zou gewoond hebben van 2011 tot 2013 (zie verklaring DVZ persoonsgegevens) zei u dat u dat daar niet zou gezegd hebben (zie gehoorverslag CGVS p.4). U verklaarde nochtans in het begin van uw gehoor op het CGVS dat u geen opmerkingen had over het gehoor dat u bij DVZ gedaan had en dat alles daar goed verlopen was (zie gehoorverslag CGVS p.3). Er werd u dan gevraagd wanneer u dan in Al Balla Almajalin woonde waarop u zei dat u Soedan verliet in 2009. Wanneer de vraag u opnieuw gesteld werd, zegt u dan opnieuw dat u daar vertrok in 2009. Toen u erop gewezen werd dat u tijdens uw gehoor bij DVZ gezegd had dat u terug ging naar Al Balla Almajalin in 2011, zei u dat u niet 2011 zou gezegd hebben maar in 2013 (zie gehoorverslag CGVS p.4 & verklaring DVZ persoonsgegevens). U zei dan dat u in 2013 in Al Balla Almajalin woonde, dat u in 2009 vertrokken was in Soedan en in 2013 zou teruggekeerd zijn, meer bepaald op 15 januari 2013 (zie gehoorverslag CGVS p.4-5). U zei dat u een jaar in Libanon gewerkt had en er anderhalf jaar in de gevangenis gezeten had. Er werd u dan gevraagd of u dan terug naar Soedan ging in 2011 of in 2012 (aangezien u verklaarde dat u in Libanon aankwam in 2009 en er in totaal 2 jaar en een half gebleven was) waarop u dan zei dat u eind 2012, begin 2013 terug naar Soedan zou gegaan zijn (zie gehoorverslag CGVS p.5). Toen u erop gewezen werd dat u bij DVZ zei dat u zes maanden in Libanon gewerkt hebt, en niet 1 jaar lang zei u dan dat u er zes maanden gewerkt hebt in plaats van een jaar. U zei daarna opnieuw dat u "ongeveer in het begin van 2013" zou teruggekeerd zijn naar Soedan (zie gehoorverslag CGVS p.5). U werd er dan op gewezen dat u in 2009 vertrok uit Soedan, zes maanden werkte in Libanon en er anderhalf jaar in de gevangenis zat waarna u terugkeerde naar Soedan, wat betekent dat u dan in 2011 moet teruggekeerd zijn naar Soedan (zie gehoorverslag CGVS p.6). U zei daarop dat u de data niet goed kent en u nooit naar school gegaan bent. Gevraagd waarom u dan die data gaf bij DVZ, indien u de data eigenlijk niet kent, zei u enkel dat u zich herinnert dat u hem (DVZ) die datum gegeven hebt. Gevraagd waarom u die datum dan gaf, bekeek u het verslag van uw verklaringen bij DVZ dat u meehad en zei u dan: "Ja, ik kwam terug in 2011" (zie gehoorverslag CGVS p.6).

Hoewel u dus eerst tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer u terug zou gegaan zijn naar Soedan nadat u Soedan verliet in 2009, bij DVZ zei u 2011 en tijdens uw gehoor op het CGVS 2013, zegt u dan dat u de data niet kent omdat u niet naar school gegaan bent. Gevraagd waarom u dan die

data gaf als u ze niet kent, zegt u dan plots, nadat u uw eigen verklaringen bij DVZ herbekeek, dat u wel degelijk in 2011 naar Soedan zou teruggekeerd zijn.

U bevestigde dat u, nadat u terug ging naar Soedan in 2011, van Khartoem naar Kosti ging en toen er u gevraagd werd hoe lang u toen in de stad Kosti bleef wonen, zei u dat u daar toen een maand gewoond hebt. **Gevraagd waar u dan naartoe ging na die maand, zei u dat u na een maand naar Libië ging (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gevraagd of u toen maar een maand in Soedan bleef, bevestigde u dit en zei u dat u bang was. Hierna werd er u nog eens expliciet gevraagd of het klopt dat u in 2009 uit Soedan vertrok, via Syrië naar Libanon ging waar u 2 jaar bleef, daarna terugging naar Soedan in 2011 en er een maand bleef waarna u naar Libië vertrok. U bevestigde dan dat dit klopte. Hierna werd u de vraag gesteld of het dan ook in 2011 was toen u voor de laatste keer uit Soedan vertrok, wat u bevestigde (zie gehoorverslag CGVS p.6).**

Toen u erop gewezen werd dat u bij DVZ verklaard had dat u in Soedan vertrok in 2013, zegt u dan dat u eigenlijk twee jaar in Soedan bleef nadat "u kwam" (terugkwam vanuit Libanon) en dat men het in Soedan zelfs niet merkt wanneer er een maand voorbij gaat. Gevraagd waarom u dan eerst zei dat u maar een maand in Soedan zou gebleven zijn nadat u vanuit Libanon terugkeerde naar Soedan, zei u dat "u twee jaar dacht maar een maand zei". U werd er dan ook op gewezen dat de PO u gevraagd had of u in 2011 in Soedan vertrok en dat u dat bevestigde en u nu zegt dat u eigenlijk in 2013 zou vertrokken zijn in Soedan. U zei daar enkel op dat het in 2013 was en niet in 2011. Gevraagd waarom u dan eerst 2011 zei (in plaats van 2013) zei u dat "u het vergeten was" (zie gehoorverslag CGVS p.6).

U verklaarde dan dat u naar de stad Kosti ging, toen u aankwam in Khartoem na uw deportatie uit Libanon, dat u daar 15 dagen bleef en daarna naar het dorp Al Balla Almajalin ging. Gevraagd of uw ouders dan verhuisd waren van Kosti naar het dorp Al Balla Almajalin toen u in Libanon zat, bevestigde u dit. Gevraagd waarom uw familie naar Al Balla Almajalin verhuisde zei u dat dit omwille van het seizoen was, dat ze dat elk jaar doen en dat dit de enige reden was voor hun verhuis naar Al Balla Almajalin (zie gehoorverslag CGVS p.7). Bij DVZ verklaarde u echter dat u, na uw aankomst in Kosti nadat u gerepatriceerd werd naar Soedan, vaststelde dat uw familie verhuisd was naar het dorp Al Balla Almajalin wegens een vete met de stam Al Hassania (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS).

Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat de politie tussenkwam bij het gevecht van leden van uw stam / familie en de leden van de Hassania stam die een neef van u zouden aangevallen hebben maar dat u toen "ver" was. Gevraagd wat u bedoelde met ver, zei u dat u toen bij de dieren was (zie gehoorverslag CGVS p.17). **Gevraagd wie er toen stierf tijdens dat gevecht zei u dat de personen M.M. (uw neef), H.M. en F., de zoon van uw burens, stierven. Gevraagd wanneer dat gebeurde zei u dat dit in 2013 gebeurde. Toen er u dan gevraagd werd of u zeker bent dat u in Soedan was in 2013, bevestigde u dit. Gevraagd wanneer in 2013 dit gebeurde zei u dat dit in de eerste of tweede maand van 2013 was (zie gehoorverslag CGVS p.18).**

Gevraagd hoe lang na het gevecht de trouw van uw vriend dan plaatsvond, zei u dat dit een jaar na het probleem was. Aangezien u zei dat dit gevecht plaats zou gevonden hebben in de eerste of tweede maand van 2013, werd er u gevraagd of de trouw dan in 2014 plaatsvond, waarop u zei dat het niet in 2014 was (zie gehoorverslag CGVS p.19). U werd er dan op gewezen dat u gezegd had dat het gevecht plaatsvond in 2013 en er werd u gevraagd wanneer het dan wel plaatsvond. U ontweek de vraag en zei enkel dat u in 2013 kwam, maar niet het probleem. Gevraagd wanneer dat gevecht dan plaatsvond zegt u dan dat het eigenlijk in 2012 plaatsvond. Gevraagd waarom u dan zei dat het in 2013 plaatsvond, zegt u dan dat u in 2013 vluchtte, toen ze u sloegen en volgden en dat u eigenlijk dat bedoelde.

U werd er dan op gewezen dat de PO eerder aan u gevraagd had wanneer het gevecht plaatsvond en dat u toen zei dat dit in januari 2013 was en er werd u dan gevraagd waarom u dat dan zei als het niet zo is. U gaf opnieuw geen antwoord op de u gestelde vraag en u zei enkel dat het probleem in 2012 was en uw probleem met hen in 2013 was (zie gehoorverslag CGVS p.19). Deze vraag werd u dan opnieuw gesteld en opnieuw antwoordde u niet op de vraag en zei u enkel dat uw probleem, het probleem waardoor u wegging in 2013 was.

Gevraagd wanneer in 2012 het gevecht omwille van het land plaatsvond, zei u in 2012 en gevraagd wanneer in 2012, zei u dat u er niet bij was omdat u toen voor de dieren zorgde (zie gehoorverslag CGVS p.20).

Bij DVZ verklaarde u dus dat u in 2009 Soedan verliet en in 2011 terugkeerde om bij uw aankomst in de stad Kosti vast te stellen dat uw familie verhuisd was naar het dorp Al Balla Majalin wegens een vete met de Hassania stam waarna u in januari 2013 tijdens een huwelijksfeest aangevallen werd door leden van de Hassania stam (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS).

Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u dan eerst dat u pas in 2013 naar Soedan zou teruggekeerd zijn om daarna te zeggen dat u eigenlijk in 2011 terugkeerde en toen slechts een maand in Soedan verbleef alvorens naar Libië te vertrekken. Daarna zegt u dan u eigenlijk niet na een maand vertrokken bent uit Soedan in 2011 maar er nog twee jaar gebleven bent. U zegt dan dat het gevecht tussen leden

van uw stam en de stam Hassania omwille van een conflict over land in januari of februari 2013 plaatsvond om daarna te zeggen dat het eigenlijk al in 2012 plaatsvond.

In de versie van uw relaas die u bij DVZ gaf, ging u terug naar Soedan in 2011 waar u toen, in 2011, zou vastgesteld hebben dat uw familie al verhuisd was naar het dorp Al Balla Majalin wegens een vete met de Hassania stam die over gronden ging. In de versie van uw relaas bij het CGVS zegt u dat uw familie naar Al Balla Majalin verhuisd was omwille van het seizoen, om daar aan landbouw te doen en dat dit de enige reden is en vindt het gevecht tussen leden van uw familie / stam en de leden van de stam Hassania plaats wanneer u in Soedan bent, zij het dan in 2012 of in 2013, dus nadat u terugkeerde uit Libanon.

Er moet dus vastgesteld worden dat u constant tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer u terug naar Soedan gegaan zou zijn nadat u er vertrok in 2009 en over wanneer het conflict tussen uw stam en de Hassania stam begonnen zou zijn. Uw verklaringen die u hierover op het CGVS deed zijn niet alleen tegenstrijdig met uw verklaringen die u bij DVZ deed maar zijn ook onderling tegenstrijdig. Dat u slecht zou zijn met data zoals u verklaarde kan niet als een aannemelijk verklaring hiervoor beschouwd worden. Moest dit werkelijk het geval zijn, dan had u ook gewoon kunnen aangeven dat u zich de data niet meer herinnerde. Bovendien is er niet enkel een probleem met de vele verschillende data die u lukraak lijkt te plakken op de verschillende gebeurtenissen doorheen uw relaas maar is de chronologie van de gebeurtenissen in de versie die u bij DVZ gaf fundamenteel verschillend van de versies van uw relaas die u tijdens uw gehoor op het CGVS gaf. Zo verklaarde u bij DVZ dat u bij uw terugkeer in Soedan in 2011 vaststelde dat uw familie verhuisd was naar Al Balla Majalin vanwege een vete met de Hassania stam. In uw versie van uw relaas bij het CGVS woont u de ene keer al twee jaar en de andere keer al een jaar opnieuw in Soedan wanneer deze vete zou uitgebroken zijn.

Tijdens uw gehoor bij DVZ verklaarde u dat u tijdens een huwelijksfeest van een dorpsgenoot in januari 2013 voetbal op het plein in uw dorp speelde toen u onverwachts aangesproken werd door 6 of 7 onbekende mannen. 1 van die mannen zou naar u gewezen hebben en gezegd hebben dat u afkomstig was van de stam Al Balla Majalin en een andere man zei dat ze wraak wilden nemen op u, waarna u met een mes bewerkt en geslagen werd (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS).

U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS dat u in 2013 werd uitgenodigd door een vriend in zijn huis toen die trouwde. U zei dat er daar jongens waren die voetbal speelden en dat u meespeelde met hen waarna u werd aangevallen zonder dat u het doorhad (zie gehoorverslag CGVS p.19). Toen er u later tijdens uw gehoor gevraagd werd waar u aan het voetballen was, zei u dat u voetbal speelde in "de plaats van de Hassaniya, waar de trouw was", in een dorp dat Elegia heet (zie gehoorverslag CGVS p.20). Toen u er dan op gewezen werd dat u eerder zei dat u uitgenodigd was in het huis van uw vriend, bevestigde u dit en zei u dat die trouw in het huis van die man was (zie gehoorverslag CGVS p.20-21). U bevestigde dat dit in Al Bala Majalin was en dat u naar zijn huis ging. Gevraagd wat er dan gebeurde in zijn huis, zei u dat er niets gebeurde en dat jullie blij waren voor hem (zie gehoorverslag CGVS p.21). Hoewel u dus eerst zegt dat u, in het huis van de man die ging trouwen, voetbal speelde met andere jongens waarna u aangevallen werd, zegt u nu dus dat er helemaal niets gebeurde bij die man thuis. U zei dat u daarna dan terug naar huis ging en dan naar Elegia ging om er de vrouw te gaan halen en die naar het huis van haar man te brengen. Gevraagd wat er dan gebeurde zegt u dat jullie de vrouw meebrachten en dan voetbal speelden op het voetbalplein in Al Bala Majalin. Gevraagd wat er dan gebeurde nadat u de vrouw van uw vriend mee begeleid had naar het huis van uw vriend zei u dat u niet mee ging met hem omdat u geslagen werd (zie gehoorverslag CGVS p.21). U bevestigde dat dan en zei dat u er niet bij was toen de vrouw naar het huis van uw vriend gebracht werd omdat ze u ervoor meegenomen hadden (zie gehoorverslag CGVS p.22).

Er werd u dan gevraagd wat er dan precies gebeurde toen u naar Elegia ging. U zei dat het feest daar gaande was, dat u daar voetbal speelde en het probleem dan gebeurde. Toen er u dan gevraagd werd of u dan voetbal in Elegia speelde, zei u dat u daar voetbal speelde en ook later in uw dorp. Toen er u dan gevraagd werd of u dan in Elegia aangevallen werd, bevestigt u dit (zie gehoorverslag CGSV p.22). Wanneer de vraag u dan opnieuw gesteld wordt zegt u dat u niet aangevallen werd in Elegia maar dat er daar toen enkel een discussie plaatsvond. Gevraagd welke discussie er dan plaatsvond in Elegia, zei u dat de familie van de vrouw die trouwde, leden van de Hassania stam, u daar met de dood bedreigd zouden hebben waarna de bruidegom en de broers van de bruid tussenkwamen en u in bescherming namen. Toen de familie van de bruid later naar het dorp Al Bala Majalin kwam voor het vervolg van het huwelijk zouden ze u dan aangevallen hebben (zie gehoorverslag CGVS p.22).

In de versie van uw relaas bij DVZ werd u dus **onverwachts aangesproken** door 6 of 7 onbekende mannen van de Hassania stam toen u voetbal speelde op het dorpsplein in Al Bala Majalin die u daarna aanvielen. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u eerst dat u voetbal speelde in het huis van uw vriend die ging trouwen waarna u aangevallen werd, om daarna te zeggen dat u aangevallen werd toen u voetbal speelde in Elegia, om daarna dan te zeggen dat u in Elegia enkel bedreigd werd door leden

van de Hassania stam die u dan zouden aangevallen hebben door u langs achter te tackelen zonder dat u hen gezien had (zie gehoorverslag CGVS p.23).

Ook over de aanval door leden van de stam Hassania die u in Soedan zou ondergaan hebben legt u dus voortdurend tegenstrijdige verklaringen af. Uw verklaringen over deze aanval bij DVZ zijn tegenstrijdig met uw verklaringen hierover tijdens uw gehoor op het CGVS en uw verschillende verklaringen hierover tijdens uw gehoor op het CGVS zijn ook onderling tegenstrijdig.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u een medisch attest neer opgemaakt op 10 oktober door dokter A.B.. Hierin wordt vastgesteld dat u een litteken op uw romp hebt, een litteken op uw linker onderbeen en een litteken in de lies. Hoe u aan deze littekens geraakt bent wordt niet gezegd in dit medisch attest. Nergens blijkt dat deze littekens het gevolg zouden zijn van een aanval op u door leden van de Hassania stam omwille van een vete, wat hierboven als niet geloofwaardig wordt beschouwd. Dit medisch attest verandert de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 november 2016 een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 §2 lid 2 en 48/5 § 3 lid 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) in samenlezing met de artikelen 17 § 2 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 8 § 2 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: Procedurerichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker wijst erop dat hij “niet geletterd is en amper naar school is geweest”, dat hij “als 16 jarige jongen zijn land heeft verlaten”, dat hij “amper naar school is geweest” en dat hij niet kan lezen of schrijven. Hij stelt: “Verzoeker loopt echter niet rond met een agenda waarin hij alles noteert. Het is dan ook meer dan logisch dat verzoeker de jaren niet zo goed meer kan plaatsen. (...) Verzoeker is opgegroeid in een cultuur zonder agenda en zonder veel geschreven bronnen hecht immers weinig belang aan data en getallen.”. Dat verzoeker alsnog data gaf, wijt hij aan “de heel eenvoudige redenen dat de interviewer hier blijft op door hameren. Door het doorhameren op data heeft tot gevolg dat verzoeker dan maar een datum en jaartal zegt. (...) Welnu als er gevraagd wordt naar data dan zal de kandidaat vluchteling een datum geven, enkel en alleen omdat hem dat gevraagd wordt.”. Hij benadrukt “dat het jaar 2009 het jaar is dat verzoeker slechts 16 jaar was!!!!”, “dat verzoeker slechts 16 jaar was, in de gevangenis is gestopt, ongeletterd is, ...” en dat de advocaat op het einde van het gehoor nog toevoegde “dat het probleem dat de data betrekking heeft op zijn geschooldheid”. Hij stelt dat “van het CGVS toch (mag) worden verwacht dat ze rekening houdt met de socio- culturele verschillen tussen te interviewer en de kandidaat-vluchteling?”.

Hij herhaalt zijn feitenrelaas en klaagt aan dat “geen verder onderzoek gedaan (werd) naar de reden die aan de basis lag voor het vluchten” en dat “er helemaal geen documentatie werd toegevoegd. Het dossier bezit nu geen enkel document over de situatie in Soedan en de mogelijkheid van stammentwisten. De invloed van het nieuwe Westerse recht in de tribale rechtssystemen.”.

Verzoeker meent dat het neergelegde doktersattest bewijst dat hij *"is neergeslagen geweest, is bewerkt geweest met een mes in Elegia door leden van Hassaniya stam"*. Hij stelt *"dat het CGVS niet aantoonst dat deze littekens niet het werk zijn van de Hassaniya stam"* en dat de commissaris-generaal zich beperkt tot een blote bewering, maar niets weerlegt.

Hij klaagt aan *"dat het administratief dossier geen enkele informatie bevat over Soedan"* en *"dat het administratief dossier geen wettelijke en bestuurlijke bepalingen van het land van herkomst bevat"*. Volgens verzoeker is het belangrijk *"dat het CGVS bij een asielaanvraag nagaat of in het land van herkomst van verzoeker er een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing aanwezig is die vervolging of ernstige schade vormen en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft"* en *"dat het CGVS eveneens de nodige informatie dient te verschaffen over de inwerking van het tribale recht in het nationaal gerechtelijk en wettelijk systeem. Biedt dit systeem aan verzoeker voldoende garantie?"*.

Aangaande de subsidiaire bescherming verwijst verzoeker naar *"het reisadvies van buitenlandse zaken met betrekking tot Soedan"*. Hij stelt dat *"het weze duidelijk dat Soedan niet de hemel om aarde is om in te wonen"* en dat *"de situatie in Soedan een schoolvoorbeeld van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 par. 2 c) Vw."* is. Hij citeert dienaangaande uit een arrest van 28 juli 2015 van de Raad aangaande UNRWA, waarin geoordeeld werd *"dat de informatie waarop het CGVS zich baseerde veel te oud en niet recent genoeg was"*, en verzoeker besluit: *"Hier in de zaak nog erger. Er zit gewoonweg geen informatie over de mogelijkheid dat verzoeker ernstige schade zou kunnen ondergaan. Het CGVS heeft helemaal niks toegevoegd aan het administratief dossier."*

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen en hem als vluchteling te erkennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker *"het dossier terug te sturen naar het commissariaat generaal om CGVS toe te laten de nodige informatie aan te brengen of er in Soedan al dan niet een doeltreffend juridisch systeem bestaat alwaar verzoeker toegang tot heeft en dit hem kan beschermen tegen de gewelddaden van de Hassaniya stam. Daarboven op komt dat het CGVS eveneens de nodige informatie dient te verschaffen over de inwerking van het tribale recht in het nationaal gerechtelijk en wettelijk systeem. Biedt dit systeem aan verzoeker voldoende garantie?"*. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk

heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van problemen met de Hassaniya-stam. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker, gezien hij wisselende en incoherente verklaringen aflegde over verschillende aspecten van zijn asielrelaas.

2.4. Zo verklaarde verzoeker over zijn terugkeer naar Soedan na zijn verblijf in Libanon bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat hij voor het laatst naar Soedan terugkeerde in 2011 (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), maar stelde hij op het Commissariaat-generaal dat dit in 2013 gebeurde en ontkende hij dat hij een ander jaartal noemde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (*"Nee, dat heb ik niet gezegd. (...) Ik zei niet in 2011, ik zei in 2013."*; gehoor, p. 4), om dan vervolgens alsnog te menen dat het toch 2011 was (gehoor, p. 5-6).

2.5. Ook over het begin van de problemen met de Hassaniya-stam zijn verzoekers verklaringen incoherent. Zo gaf hij op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat hij bij zijn terugkeer naar Soedan in 2011 vaststelde dat zijn familie verhuisd was naar het dorp Al Balla Majalin wegens een vete met de Hassaniya-stam die over gronden ging (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), terwijl hij op het Commissariaat-generaal beweerde dat zijn familie naar Al Balla Majalin verhuisd was omwille van het seizoen om daar aan landbouw te doen en gebeurde het gevecht tussen zijn familie en de Hassaniya-stam in 2012 of in 2013, na zijn terugkeer uit Libanon (gehoor, p. 7).

2.6. Verder beweerde verzoeker tijdens zijn gehoor aanvankelijk dat hij toen slechts één maand in Soedan bleef (*"Na een maand ging ik naar Libië."*; gehoor, p. 6), om dan later te stellen dat het toch twee jaar was (*"Toen ik kwam bleef ik twee jaar in Soedan, we merken daar zelfs niet wanneer er een maand voorbij gaat. (...) Ik dacht 2 jaar maar ik zei een maand."*; gehoor, p. 6).

2.7. Over het gevecht tussen zijn familie en de Hassaniya-stam verklaarde verzoeker enerzijds dat dit *"in de eerste of tweede maand"* van 2013 gebeurde en dat het huwelijk van zijn vriend een jaar later plaats had (gehoor, p. 18), doch anderzijds dat het gevecht in 2012 plaatsvond (gehoor, p. 19).

2.8. Ten slotte kon verzoeker geenszins zijn laatste probleem met de Hassaniya-stam coherent omschrijven. Zo vertelde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij onverwachts aangesproken werd door 6 of 7 onbekende mannen van de Hassaniya-stam toen hij voetbal speelde op het dorpsplein in Al Bala Majalin, maar verklaarde hij op het Commissariaat-generaal dat hij voetbal speelde in het huis van zijn vriend die ging trouwen waarna hij aangevallen werd, om daarna te zeggen dat hij aangevallen werd toen hij voetbal speelde in Elegi, om uiteindelijk te beweren dat hij in Elegi enkel bedreigd werd door leden van de Hassaniya-stam die hem dan zouden aangevallen hebben door hem langs achter te tackelen zonder dat hij hen gezien had (gehoor, p. 23).

2.9. In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij *"niet geletterd is en amper naar school is geweest"*, dat hij *"als 16 jarige jongen zijn land heeft verlaten"*, dat hij *"amper naar school is geweest"* en dat hij niet kan lezen of schrijven. Hij stelt: *"Verzoeker loopt echter niet rond met een agenda waarin hij alles noteert. Het is dan ook meer dan logisch dat verzoeker de jaren niet zo goed meer kan plaatsen. (...) Verzoeker is opgegroeid in een cultuur zonder agenda en zonder veel geschreven bronnen hecht immers weinig belang aan data en getallen."* Hij stelt *"dat het jaar 2009 het jaar is dat verzoeker slechts 16 jaar was!!!"*, *"dat verzoeker slechts 16 jaar was, in de gevangenis is gestopt, ongeletterd is, ..."* en dat de advocaat op het einde van het gehoor nog toevoegde *"dat het probleem dat de data betrekking heeft op zijn geschooldheid"*. Hij stelt dat *"van het CGVS toch (mag) worden verwacht dat ze rekening houdt met de socio- culturele verschillen tussen te interviewer en de kandidaat-vluchteling?"*.

Vooreerst benadrukt de Raad dat verzoeker 24 jaar was toen hij werd ondervraagd bij het CGVS. De commissaris-generaal heeft verzoeker de mogelijkheid gegeven alle aspecten van zijn asielrelaas toe te lichten. De Raad herhaalt dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker rust. Het komt bijgevolg in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Van een asielzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente,

gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

De Raad benadrukt dat ook van een persoon die *“dat het jaar 2009 het jaar is dat verzoeker slechts 16 jaar was!!!!”*, die *“amper naar school is geweest”* en niet kan lezen of schrijven redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij 8 jaar later doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. Verzoeker licht niet toe waarom hij hiertoe niet in staat zou zijn nu een beperkte scholing of analfabetisme niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen de gebeurtenissen in zijn eigen leven op een samenhangende wijze te omschrijven.

Van verzoeker kan wel degelijk worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn asielrelaas.

Nog daargelaten de loutere algemene subjectieve bewering dat de beweerde Soedanese *“cultuur zonder agenda en zonder veel geschreven bronnen”* zou zijn, ziet de Raad niet hoe *“de socio- culturele verschillen tussen te interviewer en de kandidaat-vluchteling”* verzoeker kunnen beletten eenduidig aan te geven of hij een maand dan wel 2 jaar in Soedan verbleef na zijn terugkeer uit Libanon, of het gevecht waarmee zijn problemen begonnen plaatsvond voor of na deze terugkeer en hoe het laatste incident met de Hassaniya-stam gebeurde.

2.10. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoeker enkel data gaf omdat *“de interviewer hier blijft op door hameren. Door het doorhameren op data heeft tot gevolg dat verzoeker dan maar een datum en jaartal zegt. (...) Welnu als er gevraagd wordt naar data dan zal de kandidaat vluchteling een datum geven, enkel en alleen omdat hem dat gevraagd wordt.”*, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn spontaan relaas op de Dienst Vreemdelingenzaken reeds verschillende data en tijdsperiodes opgaf (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), dat hij op het Commissariaat-generaal echter geen melding maakte van enige data die hij verkeerd zou hebben genoemd (*“Het was 100 procent.”*; gehoor, p. 3) en dat hij vervolgens tijdens zijn gehoor op verschillende momenten nog jaartallen of periodes noemt die hij dan na confrontatie of verdere vragen aanpast (gehoor, p. 4-7, 18-19). Van verzoeker kan nochtans verwacht worden dat hij, indien hij werkelijk *“de jaren niet zo goed meer kan plaatsen”* of omwille van zijn cultuur *“weinig belang aan data en getallen”*, dit bij de vragen van de dossierbehandelaar aangeeft, wat hij heeft nagelaten door telkens te antwoorden met (wisselende) data, zelfs ongevraagd en ook nog nadat het CGVS hem uitdrukkelijk stelde *“Als u de data niet kent, waarom gaf u dat die data tijdens uw interview bij DVZ?”* (CGVS-verhoor p. 6).

2.11. Aangaande de stelling in het verzoekschrift dat het neergelegde doktersattest bewijst dat hij *“is neergeslagen geweest, is bewerkt geweest met een mes in Elegia door leden van Hassaniya stam”*, *“dat het CGVS niet aantoonde dat deze littekens niet het werk zijn van de Hassaniya stam”* en dat de commissaris-generaal zich beperkt tot een blote bewering, maar niets weerlegt, antwoordt de Raad dat dat de bewijslast in beginsel rust bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. De commissaris-generaal niet te bewijzen dat de voorgehouden feiten onwaar zijn. *In casu* maakt het voorgelegde medisch attest melding van littekens hij op de romp, op het linker onderbeen en in de lies, maar hieruit kan geen causaal verband worden afgeleid met zijn asielrelaas. De arts doet immers enkel vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). De geattesteerde littekens vormen dan ook geen bewijs van verzoekers asielrelaas te meer het kleine littekens zijn en het medisch attest inzake zijn medische voorgeschiedenis vermeldt *“geen bijzonderheden voor zover bekend”*.

2.12. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“geen verder onderzoek gedaan (werd) naar de redenen die aan de basis lag voor het vluchten”* en dat *“er helemaal geen documentatie werd toegevoegd. Het dossier bezit nu geen enkel document over de situatie in Soedan en de mogelijkheid van stammentwisten. De invloed van het nieuwe Westerse recht in de tribale rechtssystemen.”*, gaat verzoeker voorbij aan het uitgebreide verhoor waar hij de kans kreeg zijn relaas te vertellen. De Raad wijst er nog op dat er geen geloof werd gehecht aan verzoekers verklaringen over problemen met de Hassaniya-stam, waardoor onderzoek naar of informatie over stammentwisten en *“de invloed van het*

nieuwe Westerse recht in de tribale rechtssystemen" niet relevant zou zijn. Verzoeker is vrij anders aan te tonen doch het volstaat niet op louter algemene wijze termen als het *"nieuwe Westerse recht"* en *"tribale rechtssystemen"* aan te halen. Ook de stelling in het verzoekschrift *"dat het administratief dossier geen enkele informatie bevat over Soedan"* en *"dat het administratief dossier geen wettelijke en bestuurlijke bepalingen van het land van herkomst bevat"*, terwijl het belangrijk is *"dat het CGVS bij een asielaanvraag nagaat of in het land van herkomst van verzoeker er een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing aanwezig is die vervolging of ernstige schade vormen en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft"* en *"dat het CGVS eveneens de nodige informatie dient te verschaffen over de inwerking van het tribale recht in het nationaal gerechtelijk en wettelijk systeem. Biedt dit systeem aan verzoeker voldoende garantie?"*, is niet dienstig, gezien de beweerde problemen van verzoeker in Soedan niet geloofwaardig zijn, zodat ook geen nood aan (nationale) bescherming zich opdringt. Er is immers slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van de asielinstanties in zoverre de asielzoeker verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht en hoe dan ook ontslaat dit verzoeker niet van zijn plicht tot medewerking om alle elementen zo nauwkeurig mogelijk aan te brengen eventueel in beroep.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.15. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Kosti, Soedan, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Waar in het verzoekschrift wordt geciteerd uit *"het reisadvies van buitenlandse zaken met betrekking tot Soedan"* en wordt aangeklaagd dat *"het CGVS heeft helemaal niks toegevoegd aan het administratief dossier"*, herhaalt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker rust en dat het reisadvies gericht is op toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn. Dit reisadvies kan aldus niet worden doorgetrokken op personen zoals verzoeker die wel de Soedanese nationaliteit hebben en/of van deze regio afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, is dan ook irrelevant en houdt geen richtlijn in voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen. Het heeft slechts een algemene strekking en is bedoeld om een algemene situatieschets te geven aan bezoekers van het betrokken land (RvS, nr. 174.848 van 25 september 2007; RvS, nr. 176.206 van 26 oktober 2007).

In casu maakt het reisadvies aangaande Soedan melding van de moeilijke economische situatie, mogelijke manifestaties, *"onrust aan de grens"* met Zuid-Soedan, een eventuele *"algemene afkeer van westerlingen"*, *"risico op gewelddadige manifestaties en terroristische aanslagen tegen Westerse doelwitten"* in Khartoem, hogere criminaliteit in de vijf Darfoerstaten, *"onveiligheid en banditisme"* in de Libische woestijn en *"stammentwisten en daden van banditisme"* in de grensstreek met Eritrea. De Raad kan verzoeker dan ook geenszins bijtreden waar die in zijn verzoekschrift meent dat *"de situatie in Soedan een schoolvoorbeeld van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 par. 2 c) Vw."* is, daar in het reisadvies enkel sprake is van economische en criminaliteitsproblemen, eventuele manifestaties, onrust aan de grens met Zuid-Soedan (waar verzoekers stad Kosti niet gelegen is) en mogelijke problemen voor westerlingen. Hieruit kan echter geenszins worden afgeleid dat er in Kosti, Soedan, sprake is van een gewapend conflict waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.16. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK